

El desembre de 1933 Francesc Macià pateix una obstrucció intestinal que es complica després d'una intervenció quirúrgica. **El dia de Nadal mor** a la seva residència de la Casa dels Canonges, al Palau de la Generalitat, als 74 anys. El seu enterrament al Cementiri de Montjuïc, dos dies després, esdevé una manifestació de dol ciutadà imponent que omple de gent els carrers de Barcelona per on passa la comitiva fúnebre.

La mort inesperada del president Macià corprèn la societat catalana. Per substituir la seva figura enlairada i el seu simbolisme en l'imaginari col·lectiu, tant al capdavant de la Generalitat com d'Esquerra, Lluís Companys és l'escollit. És el millor candidat tant per la seva relació amb el món del treball i el camp català com per la seva àmplia trajectòria política reconeguda des de totes les sensibilitats del catalanisme republicà.

No es pot dir que Macià esdevingui un mite després de la seva mort, perquè Macià ja era un mite en vida. La seva trajectòria extraordinària l'havia convertit en una personalitat venerada pels correligionaris i respectada pels adversaris. Poques figures polítiques han gaudit en vida i en la mort de l'acceptació popular que va tenir i encara té Francesc Macià en el nostre imaginari col·lectiu.

Una estima que es fa palesa amb el nom venerable de «l'Avi» amb que el va batejar el poble. Perquè va veure en ell al «pare de la pàtria», a **un home honest, íntegre i noble** que no va dubtar mai a arriscar el seu nom, la seva carrera, el seu patrimoni i fins i tot la seva vida, **per fer possible un horitzó col·lectiu de justícia social i llibertat nacional.**

Barcelona, 15 febrer 1936
La memòria de Francesc Macià ha estat reivindicada permanentment des de la seva mort. La seva imatge fou un dels reclams més reeixits de l'exitosa campanya electoral del Front d'Esquerra.

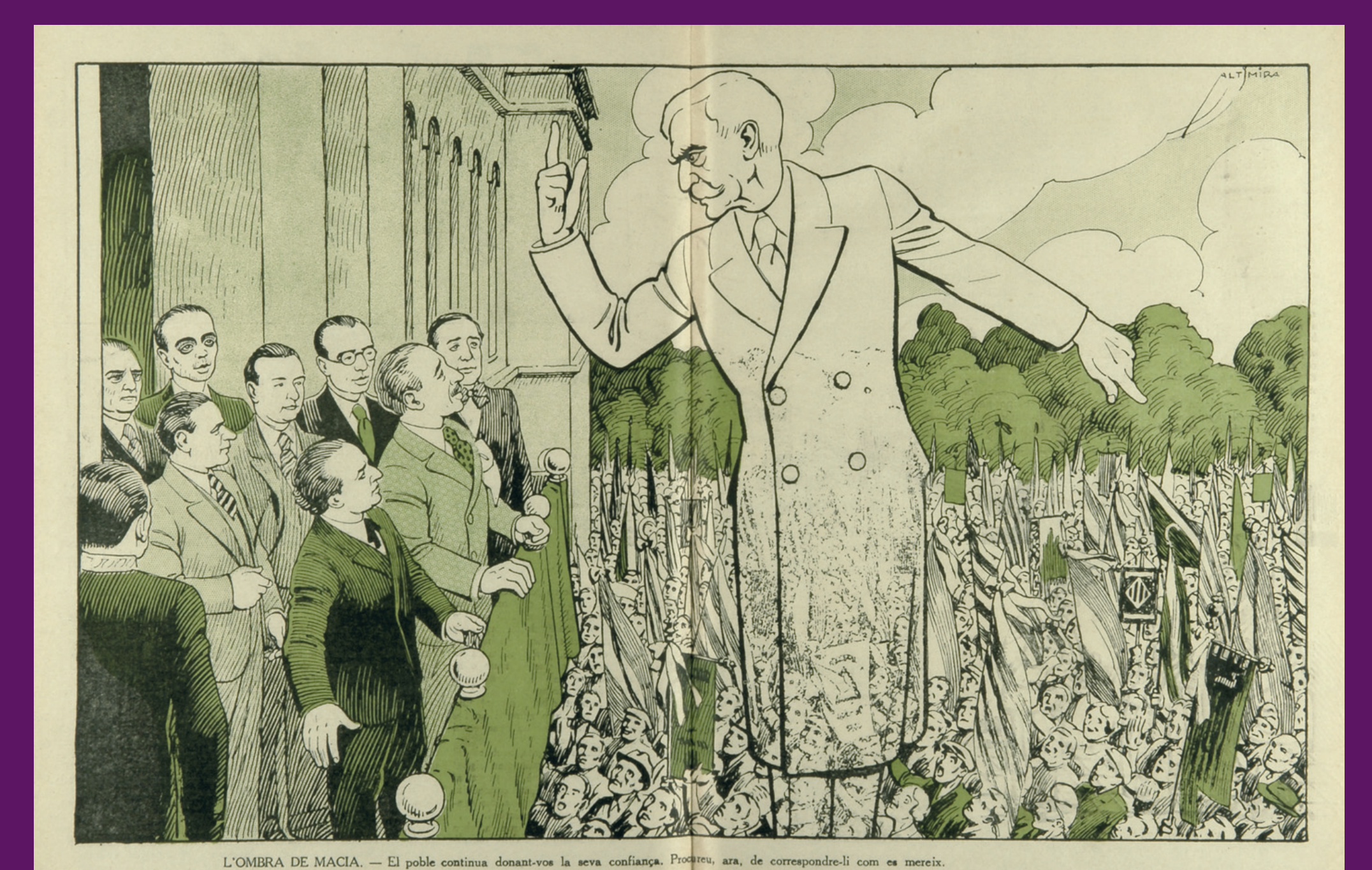
Barcelona, 26 desembre 1933
El fèretre del president Macià exposat al Saló de Sant Jordi del Palau de la Generalitat.

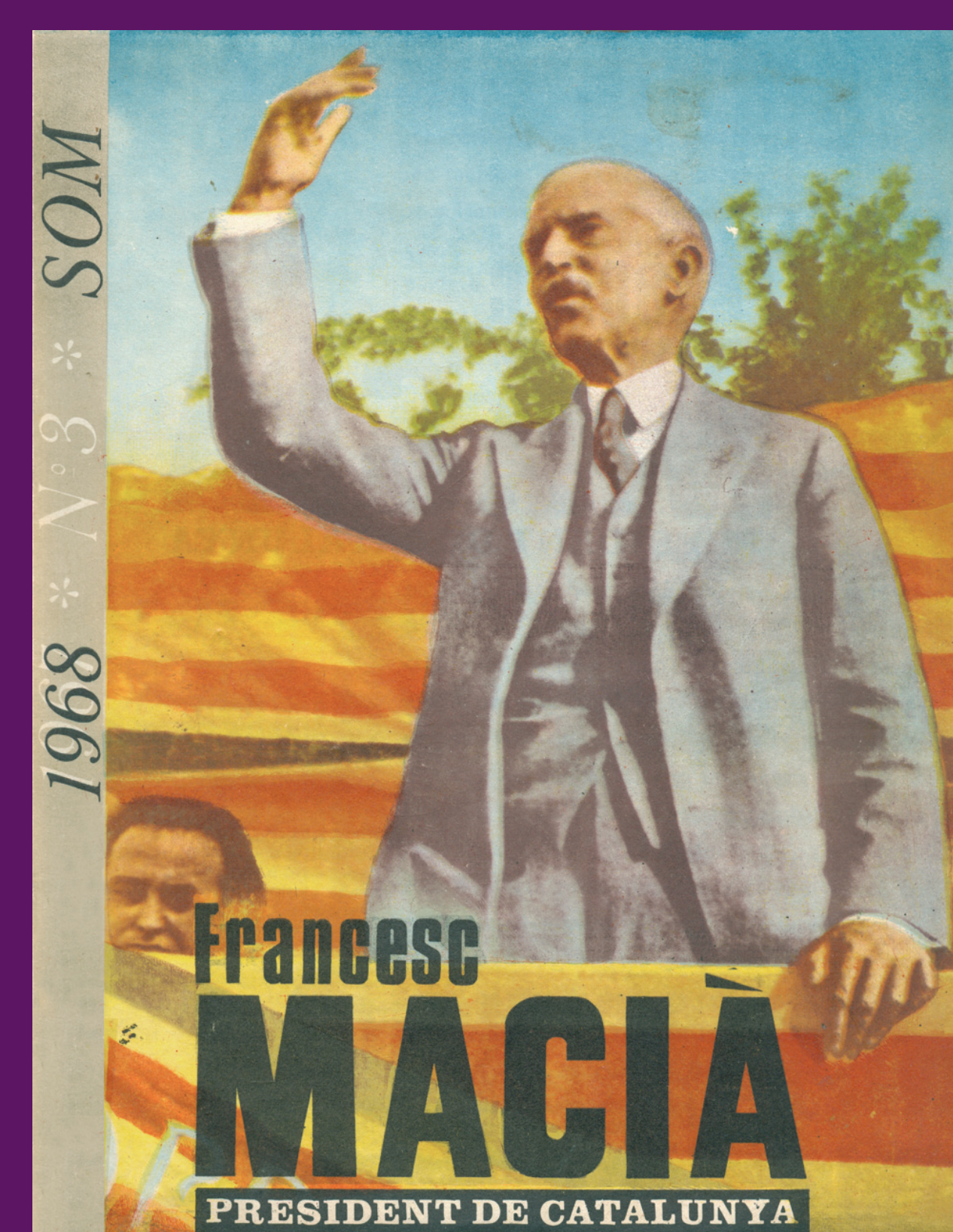
Barcelona, 27 desembre 1933
El fèretre del president Macià, sobre un armó d'artilleria escoltat per la guàrdia d'honor dels mossos d'esquadra al seu pas per davant del Parlament de Catalunya.

31 desembre 1933
La Veu de Catalunya, el diari afí a la Lliga, enalteix la talla política de Francesc Macià comparant-la amb la dels seus possibles successors Lluís Companys i Humbert Torres.

14 febrer 1936
Vinyeta de L'Esquella de la Torratxa on l'esperit de Macià recorda als catalans el deure de votar al Front d'Esquerra per aconseguir la llibertat dels presos pels Fets del Sis d'Octubre.

1968
Revista Som dedicada al president Francesc Macià, editada a França durant el franquisme per la gent del Front Nacional de Catalunya.

26 octubre 1977
El president Josep Tarradellas, acabat d'arribar de l'exili, realitzant una ofrena a la tomba de Francesc Macià.

Barcelona, 27 desembre 1936
Entrada al miting celebrat per Esquerra al Palau de Belles Arts de Montjuïc commemorant els tres anys de la mort de Macià, en plena Guerra Civil.

Barcelona, 27 desembre 1936
El president Companys, sota un retrat de Macià en el miting celebrat per Esquerra al Palau de Belles Arts de Montjuïc commemorant els tres anys de la mort de l'expresident.

A FRANCESC MACIÀ

Per la pàtria ben lliure, que vos heu creada amb el gest del miracle al·lucinant tots els cors catalans amb la sang aturada tots s'acoblen al vostre voltant.

Josep Maria de Sagarra
14 abril 1931

1859-1933

FRANCESC MACIÀ
UNA CATALUNYA LLIURE,
JUSTA, PRÒSPERA I GLORIOSA